

Рік 1. Ч. 3.

Українischer
"Isamochotnyk"
/Freiwilliger/

Намітка 1 серпня 1915.

578/8

Український Самохотник

сатирично-гумористична
газета У.С.Р. Виходить
коли сам хочеш. Як що бу-
де інтерес, то Самохотник
обійде 15 гро на
"Пресовий фонд".

Редакція при вул.
Головний Ч. 180342/II
під обороном.

Адміністрація
ще не знай-
шла квартири.

Ціна 20 сот.

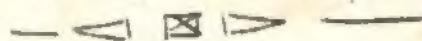
Число теляфону
004.

INFANO

С. Смирнов. Мурда Смирнова Микити *

Ой загубився, загубився
 Ма смирнов наш Микита,
 Ой зів коніонак, тай обдизався -
 Ма не на хин попити.
 Ой ми брате мій, хліба не дами
 Будем си буртувати,
 Ма будем всіх тих, казеніків
 Ма із сарнів скидати.
 Бо то ми наші, кають брате си
 Ма накудну - напуру!
 Що то на руках, ней мій шандарі
 Намивають напуру!
 Гей Уа! Васи! Трицьку брате си
 Котрі з Вас не коніентні,
 Напуру наші, всі на руках,
 Будь не й ми "таї гентні"! -

*] Уложив Товариш з Тулузичи
 на кесті і славу "Сапожані
 чак", одпорітникам і дав їм
 [міг розбаву.

наше сп. Вісвіт наді
 З'вігнуту, відбутаго дня 27го липня,
 довідалися ми, що сахарину вироїлає з со-
 ва, а маргарину з оквиці. Спріміє по-
 купує сейчас муку з перетенаним, а по-
 купатоме братиє до вироуду штурно,
 по муку і масла. —

Ну не братиє ви не райнєє
 Ви родіте не спорибайнє
 З' слова сахарину,
 А з' оквиці маргарину
 Ви родіте не спорибайнє
 Ускоро правдо бачи райнє
 А як власні прогудма не то, наму
 Криш-з' прокон "Акакат" —

ТАМБОР. — Писали наїспраєр порні...

Писали наїспраєр порні
 Тодину діли реєту
 Коли настали михі дні
 Мені і всім спрієм тву.
 Коли те не соршиє дуло,
 У казрі Варногані
 Ма нині — наї все минуло
 У ми як голодрані.

Хибище ками дуб на двадцят
Туман вечера був,
Міомсон в парках і наперці
І кава так не була.
Корис і миса динше було
Іувідак нагви жкова
І нині... все мотно, забуло.
Нам Пам'ятво рантково. —
А вже такі найнаскуднийше
В Камінку нас заклали
Заклепили нас від зовірів нрше
Житте в нас відобрали
І пріємнікі вольности заклепили
Відняли в нас свободу,
Віденілуки за нас забули,
З діду хом з моста в возу.
Консервою нас годують,
Кавою кишкен нагоують
І до тан в салонах і пелують
Ак в кимках наших вінер мате.
Мунансі і нмть порцій інос
А ениу не не було
І нині, сарж в одіг аск біло
— Що добро си вже мунуло. —

Будьд красни бже не можна
 Бо апертио каратомъ,
 А турн кинскі іно дерта
 Що їти треба Вони не знають
 Закурений нам брат суне
 В малини, а греет в гори,
 Жайєть ся мало що не пукне,
 Так підн, шод волохитъ нам.
 А може ще й малини
 Нам рвати забороняєть
 Прийдуть моги родини
 Що певно нам зазвоняєть.
 Гей Соронда! Вартоланко!
 Каніненскі гори!
 За що шугає нас так страшико
 Ми всі їдан в поле!!! —

С.ЕМИК.

Дещо з неба!

За час війни не звертали моги уваги
 на небо. А тим часом і в небесній
 державі дещо змінило ся. А в розмо-
 вові з небесній кореспондентом свб.
 Андрієм довідав ся ось що: могутий цар
 небес оприєднав до краю мовеского бр-у,
 тальностимо, літний правління неба
 енергійному арсаканави свб. Михайло-
 ви, а сам тимов літати перви до —

Святий граду не далеко листишица.

З біжучих днів.

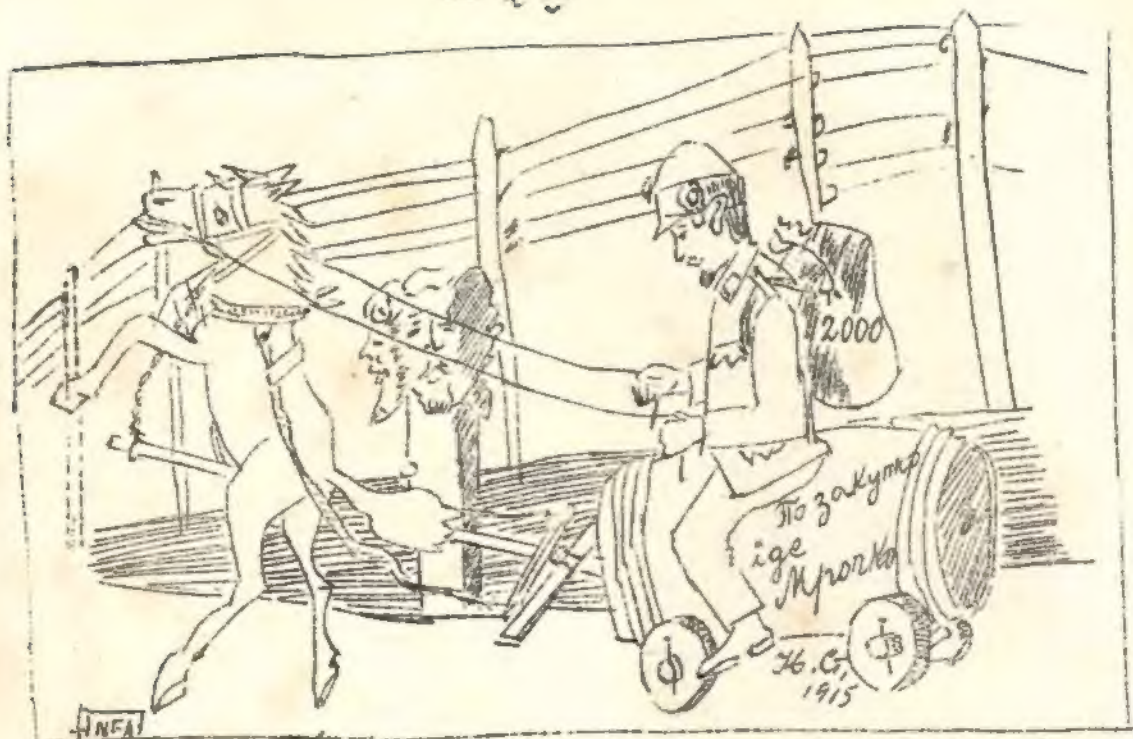
Миністер внутрішніх справ св.
Петро подався до димісії, а на его
місце має прийти молодий
св. Фікопуд. Миністером кар.
буллється на дальше св. Ю.
рій відзначений тричі меда.
лею й лауреатом "за" "Евспатрізе".

Миністером небесних доріг св.
Антоній і він остає на дальше
начальником хитилиця, за те
молодий архангал Вартоломей,
що був клятиком у Катери Тво.
ної нуєв за якісь там спори
зі св. Варварою уступити, а
на его місце вступив провор.
ний св. Микита. Миністер
почт і телеграфу св. Дмитро,
має тримісячну відпустку
до своєї нареденої св. Агати,
що є дочкою св. Ани. За
це відпустки заступає его
св. Климентій. Св. Павло вже
два роки задля старости си.
дити на землі перенісуде доки прикажи.

Майсей/занимать ся этнографією. Давид/є діривентом не,
бесной оркестри, а Соломон
ребулоє звідди. Старий Ной
з сином Канан сидить у Бо,
га за дверми і родить вінки!
[Далі буде]

ТАМБОРІ

На стару/мему.
Не нав, не і не буде
В мене/те, що мають люде,
Щи в таку пору родив єи
Щи до. Тога не нав єи,
Єан не знаю що так є,
Що єи ніо не вдає,
Ані вкраси, ні знайти
От таке/шасте/моє.
Дівини, не нав і не нав,
Ма за се вже і не гадаю,
То тут ірину біду/наю,
Муй - муй з голоду вмирати.
Треба і над тии/щоє гадаю,
Що нема де пересиди;
То ту єно, так со/м.є.

Мух холера, там тухона,
 А ме дагъме дѣмба е
 Маѣритѣ - спати не дае,
 Нѣ а вѣз/ѣи е до хаѣи
 Шоѣи нѣркѣ/перестати.
 Та мѣи дѣери вѣгнѣвоѣи
 А там мух ак ѣи наѣи.
 Ак норѣ са перестѣи
 Моѣи лѣи са гѣѣи вѣгнѣи
 До гѣѣи, аѣи вѣи
 Моѣи соѣи гѣи вѣи:
 То там соѣи, чѣи нѣи,

Задуха, сретор і дин,
і то вошии, мо'лошницю
Мойний Тодже-аск'киний
Від'отсеї саранні
Мусим зривать ся в порі
Толій, босий, як'стойи
І шукатось де оборіт;
А там в'зиди і без'опанна
Ціхаєм ся аж до ранна.

Р. Брика, "Новинки": Телеграми
вигнали всім київ, а то то-
му, що нового не ма
нічого і єнько в цілїм
світі, а телеграма
прийшла піца з поля.
лиш одна і то хора
так, що зміст її по-
дано в'свідуючім київ.

